

HET GROOTSTE

Een onverwachte les in vertrouwen en veerkracht tijdens een vakantieavontuur ...

Toen we onlangs op reis gingen naar Zuid-Frankrijk, adviseerden onze vrienden om toch heel voorzichtig te zijn en zeker weer 'behouden' thuis te komen. Waarom we dit advies krijgen is wel begrijpelijk. In het verleden beleefden we al heel wat avonturen: al tweemaal moesten ze me repatriëren, éénmaal omwille van een

volledig kapot was, een band van onze toenmalige plooicaravan die stuk was. Op een zondag vanzelfsprekend, zodat we eerst nog moesten overnachten in een bed & breakfast omdat de garage de band niet voorradig had, ...

Er leek dit jaar geen vuiltje aan de lucht te zijn. We zouden

vliegengaas van de deur door te snijden, maar op dat ogenblik hadden ze buiten de bewoonster gerekend, die wakker schrok. Zij begon luidop te roepen, zodat ze het hazenpad kozen. En toen viel mijn euro. Wij hadden misschien die vroege morgen ook bezoekers gekregen. Ik had immers een schim in de

"Onze vrienden vroegen zich af hoe wij hierbij zo rustig konden blijven. Ik geloof dat ons geloof daar zeker voor iets tussen zit en dat onze Heer ook in die situatie rust brengt in die zin dat het wel goed komt."

serieuze darmontsteking, de laatste maal omwille van een val in de bergen, waarbij ik een dubbel beenbreuk had, kraakbeen dat getoucheerd was, twee ligamenten afgescheurd en ook een probleem ter hoogte van de enkel, waarvoor een dringende operatie nodig was. Indertijd had ik op een camping ook een niersteencrisis, heeft mijn vrouw een gebroken arm en een andere keer een gebroken teen gehad, ... ik kan nog een tijdje doorgaan. En was er geen lichamelijk probleem met ons, dan kan ik je vertellen dat we technische problemen hadden: we hadden in het verleden de koppeling van de wagen die

net onze derde week vakantie ingaan. 's Nachts had ik precies een gedaante gezien rond 6 uur 's morgens die in de deuropening van onze caravan stond, maar ik was zo loom dat ik er niet in slaagde om te reageren. Rond 8 uur werd ik wakker en vroeg meteen of mijn vrouw Marianne misschien 's morgens naar het toilet was gegaan (onze caravan is er één zonder toilet), maar zij reageerde negatief. Vreemd ...

Wat later kwam een vriend van ons op de camping vertellen dat er bij één van hun kennissen een poging tot inbraak was geweest. De ouders hadden geprobeerd met een mes het

deuropening gezien. Bij een vluchtig onderzoek stelden we vast dat al onze bankkaarten, mijn identiteitskaart en rijbewijs en mijn autosleutels waren gestolen. Waarom was ik niet echt wakker geworden? We hoorden van verschillende mensen dat ouders wel eens een soort gas gebruiken zodat je in diepe slaap gaat. Mijn vrouw, die licht slaapt, sliep die morgen ook enorm vast.

Dus weer een nieuw avontuur op reis. Zo te horen was het de eerste keer dat er inbraak was op de camping. En natuurlijk waren wij weer de eerste slachtoffers. Ook

AVONTUUR

Online lezen of delen

25

"Je kunt niet meer zonder Hem. Hij zet je over iedere omstandigheid heen, als je het aan Hem overlaat. Geen enkel avontuur is daartegen opgewassen."

ongelooflijk welke durf deze daders hadden. Onze caravan is echt klein en de afstand tussen de plaats waar wij sliepen en de plaats waar onze spullen lagen is amper een goeie meter.

Het is ongelooflijk wat zo'n inbraak met zich mee brengt: onderzoek van de politie, klacht indienen tegen onbekenden, bankkaarten en identiteitskaart blokkeren, contact met de verzekering, het stadhuis, de banken, ... Onze vrienden vroegen zich af hoe wij hierbij zo rustig konden blijven. Ik geloof dat ons geloof daar zeker voor iets tussen zit en dat onze Heer ook in die situatie rust brengt in die zin dat het wel

goed komt.

Raakt ons dit dan niet? Jawel hoor, de nacht nadien waren we veel alerter, lieten de buitenverlichting branden, hebben onze auto beveiligd (aangezien de dieven er van door waren met een set van onze sleutels – gelukkig hadden we nog een reserve mee), deden deze keer niet enkel de deur van de caravan dicht, maar sloten die ook (alhoewel dezelfde dieven toch weer gemakkelijk toegang zouden krijgen, aangezien er ook sleutels van de caravan verdwenen waren). Maar we gingen ook uit van de veronderstelling dat er bij ons niets meer te rapen viel.

Het ergste zijn toch de gevoelens die je parten blijven spelen. Het feit dat iemand met slechte bedoelingen zomaar in je privé binnenkomt op nog geen haar afstand. Nee, dat laat een mens niet onverschillig, maar we beseffen wel dat deze schrik langzaamaan zal wegvloeien.

Deze situatie doet me denken aan die christenen over heel de wereld, die vervolgd worden omwille van hun geloof. Bij ons vielen de daders niet binnen omwille van onze geloofsovertuiging; ze waren enkel op materiële winst uit. Zonder dat ze het beseften namen deze ook een metalen doosje mee. Waarschijnlijk in de veronderstelling dat er geld of misschien zelfs sieraden in zaten. Maar hier hadden ze een totaal verkeerde keuze gemaakt vanuit hun standpunt gezien. In het doosje zaten er Bijbelverzen die ik probeer uit het hoofd te leren omdat ik overtuigd ben dat het Woord van God in allerlei omstandigheden een hulp is. Er zat zelfs een specifieke tekst tussen, waarvan ik hoop dat de daders hem zullen vertalen in het Frans: ***'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat iedereen die in Hem geloofd eeuwig leven heeft'***

Meer dan 45 jaar terug heb ik aan de lijve mogen ervaren dat dit klopt en ik wens dat de daders dit ook mogen ontdekken in hun leven. Dan zullen ze die behoefte niet meer hebben om mensen te bestelen,

Onderzoek door politie op de camping

maar zal hun 'leegte' gevuld worden door onze Heer Jezus.

Om terug te komen op die vervolgte christenen. Wij werden bestolen omwille van onze bezittingen en zelfs dan laat dit een diepe indruk na. Maar wat moet het zijn als je voortdurend mensen tegen je krijgt, enkel omwille van je overtuiging in Jezus Christus. Ik las in een magazine van Open Doors rond het tijdstip van de diefstal, het volgende:

"Somayeh weet aan een nieuwe Bijbel te komen, die ze goed verstoppt. Maar op een dag vindt haar man ook deze Bijbel. Hij confronteert Somayeh met zijn vondst en besluit haar een flinke afranseling te geven. "Hij pakte eerst ons baby'tje uit mijn armen en legde haar weg, op de tafel. Toen deed hij zijn riem af, om mij ermee te kunnen slaan. Ik wilde niet schreeuwen, ik was zo bang dat mijn dochtertje van de tafel af zou vallen..." Wat volgt, is verschrikkelijk en wonderlijk

tegelijk. Terwijl haar man haar slaat, krijgt Somayeh² een visioen, waarin Jezus haar in Zijn armen houdt. "Ik voelde geen pijn! De klappen van de riem kwamen op Hem terecht, in plaats van op mij. Het was een wonder! Op dat moment werd mijn geloof honderdmaal sterker. Al had mijn man me in stukken willen hakken, het maakte me niet uit. Ik verdroeg alles, want ik wist dat ik nooit meer zonder Christus wilde leven."³

Dit bedoel ik met 'gevuuld worden door de Heer'. Je kunt niet meer zonder Hem. Hij zet je over iedere omstandigheid heen, als je het aan Hem overlaat. Geen enkel avontuur is daartegen opgewassen.

Yvan Thomas

¹ Het evangelie van Johannes 3:16

² Vrouw in Iran

³ Open Doors Magazine, juli-augustus 2025, nr. 511, blz.17